

Festivalové centrum Zámek – Felberova 1/2

Akreditace / Ticketing / Festival shop / výstavy a instalace

Úterý – Sobota: 8.30 – 20.00
Neděle: 8.30 – 15.00

Game zóna / Brainz VR Cinema / Škola animace Powered by Nadace PPF

Úterý – Sobota: 9.00 – 18.00
Neděle: 9.00 – 16.00

Dnešní program pro děti

Společnost EKO-KOM, a.s. připravila pro děti možnost vyzkoušet si třídění odpad a dovědět se o tom mnoho dalších zajímavých informací o recyklaci. Ti nejlepší si odnesou malou popelníčku, ostatní získají další odměny. Všichni se však zdokonalí v třídění odpadu.

Těšit se můžete na zábavný program Tondy Obala, kde si kromě třídění odpadu u stánku s lektorem můžete vyzkoušet i řadu her, jako je složit puzzle či MAXI domino. Program probíhá od rána až do odpoledne v Zahradním křídle libereckého zámku.

Festival naplno

S akreditací užijete dalších výhod!

Po předložení festivalové akreditace na Vás po dobu konání Anifilmu čekají nejen v Liberci zajímavé slevy:

- 20% sleva na vstupné do ZOO Liberec
- 20% sleva na vstupné do vědecko-zábavního centra iQLANDIA
- 20 Kč sleva na jízdné v autobusech společnosti FlixBus
- 20% sleva na vstupné na výstavu Světy české animace (Praha, Holešovičká tržnice) – sleva platí až do konce května 2022

Aplikace

Kompletní festivalový program neustále k dispozici, detailní přehled filmů včetně termínů a místa projekce, mapa festivalových míst s navigací, rezervace vstupenek, osobní kalendář, festivalové novinky...

Akreditace

V průběhu festivalu je možné zakoupit akreditaci VISITOR a VISITOR BASIC na všech festivalových místech. Akreditaci lze hradit kartou nebo hotově.

Akreditace VISITOR BASIC umožňuje:

- neomezený vstup na veškerý program v libereckém zámku (Game zóna, VR kino, Škola animace powered by Nadace PPF, výstavy) a na neplacené projekce
- možnost rezervace 2 vstupenek na 2 různá představení z výše uvedeného programu – do vyčerpání kapacit pro projekční sály
- na placená představení je lístek k této akreditaci za 100 Kč

Akreditace VISITOR umožňuje:

- denně zdarma 4 vstupenky na 4 různá představení – do vyčerpání kapacit projekčních sálů
- vstup na filmy do kina bez vstupenky – 5 minut před začátkem představení na neobsazená místa
- volné vstupy na vybrané doprovodné akce
- vstup do Game zóny a VR kina
- součástí Festivalové akreditace na 3 dny je festivalový katalog za zvýhodněnou cenu 50 Kč
- při koupi Festivalové akreditace na celou dobu je festivalový katalog zdarma
- ke všem zakoupeným akreditacím je programová brožura zdarma

Festivalový deník

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2022.

Texty Malvína Balvínová
Rozhovory Natalia Kozáková
Překlady Lukáš Wicha
Design Jan Šimsa

**Jára Plachý
Bill Plympton
Hisko Hulsing**

speciální festivalové podcasty
poslouchajte exkluzivně
na webu

f-a-t.cz film animace teorie

a dalších podcastových platformách

ANIFILM LIBEREC 2022

FESTIVALOVÝ
DENÍK
ČTVRTEK
12. 5. 2022

Jan Saska: Baví mě pracovat s popkulturními odkazy

Členem letošní poroty soutěže krátkých a studentských filmů je český režisér, výtvarník, autor komiksů a jeden ze zakladatelů umělecké skupiny True Lovers Jan Saska, jehož úspěšný film *Happy End* se v roce 2016 probojoval do desítky krátkých animovaných snímků usilujících o Oscara. O národní identitě ve své tvorbě, o studiích na FAMU a UTB Zlín i o svém chystaném projektu *Hurikán* se rozprávěl v následujícím rozhovoru.

Kdy jste si uvědomil, že animace je pro vás to pravé?

To, že mě animace láká, jsem si uvědomil dost brzo, vlastně už na střední škole, kde jsem studoval výtvarku s vidinou toho, že to v budoucnu zvýší mé šance dostat se na animaci. Pamatuji si, že tehdy v televizi vysílali jakýsi dokumentární cyklus o animaci, kde bylo vidět, že dost lidí si vyrábí animované filmy někde u sebe v garáži. A mně připadalo skvělé, že je možné si takhle na kolena zkusit vytvořit vlastní film. Myslím si, že jsem měl také štěstí v tom, že v té době už začala být běžným lidem dostupná digitální technologie – zatímco ještě pár let předtím se muselo často pracovat

Pokračování uvnitř >>>

Tipy na dnešní den

Masterclass: Jan Saska
18.00, Kino Varšava

Porotce letošního Anifilmu, režisér, animátor, ale také autor skvělých komiksů Jan Saska, představí dnes v podvečer v moderovaném programu divákům svou tvorbu, a to včetně právě natáčeného snímku *Hurikán*. Jeho film *Happy End* můžete dnes vidět v rámci pásma Grotesky od kosti (Cinema City 4, 15.30).

Hurikán (Jan Saska, work in progress)

Fantastický pan Lišák
17.00, TUL Aula G

Wese Andersona netřeba filmovým fanouškům představovat. Tento excentrický režisér tu a tam zabrousí i do vod animovaného filmu. Na jeho celovečerního loutkového *Fantastického pana Lišáka* se dnes určitě vyplatí dojet až na Technickou univerzitu Liberec. Snímek uvádíme v rámci fokusu Animace & humor

Mnoho severů
20.30, Kino Varšava

Poetická meditace mistra japonské animace, fenomenálního Kojiho Yamamury, a to poprvé v celovečerním formátu. Základem pro zádušný snímek, který se vyznačuje vizuální podmanivostí a fascinující animací, se staly autorovy kresby a texty, vzniklé v reakci na katastrofální zemětřesení v Japonsku v roce 2011.

ZA FINANČNÍ PODPORY

HOSTITELÉ

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNER

GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI

VÝZNAMNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

s filmovou surovinou. Na střední jsem také dostal svůj první digitální fotoaparát, za pomoci něhož jsem poprvé zkoušel rozhýbávat různé scény. To se ukázalo být daleko snadnější, než když jsem předtím chtěl vytvořit pohybové fáze pomocí vypínání a zapínání VHS kamery. Místo animovaných scén pak vznikly takové zvláštní nepovedené glitche.

Vy jste animaci studovat na dvou různých vysokých školách. Jak moc se lišila výuka animovaného filmu v ateliéru na UTB Zlín a na Katedře animované tvorby FAMU?

V případě mého studia šlo o specifickou situaci. Když jsem nastoupil do Ateliéru animované tvorby ve Zlíně, tak škola byla ve skvělé kondici, ale na konci mého prvního semestru se změnilo vedení a v průběhu mého studia obor postupně zkolaboval. Studenti z ročníku nade mnou vlastně dostudovali už trochu jiný program, protože ten původní zanikl. Zpočátku však ve Zlíně bylo skvělé zázemí, jelikož výuka se odehrávala v původních ateliérech Karla Zemana a Hermíny Týrlové, a to i s originální technikou. To, že jsme mohli pracovat na původních placech a vyzkoušet si např. staré konzolové systémy na upevnění loutek nebo světel nad animačními stoly, pro mě bylo dost důležité, stejně jako možnost vypracovávat animovaná cvičení s využitím všech třech základních technik – loutky, kreslenky i plošky. FAMU, alespoň v době, kdy jsem tam studoval, takové prostory ani příslušenství k dispozici neměla. Ovšem vzhledem k tomu, jak se obor ve Zlíně postupně rozpadal, tak z toho výuka na FAMU pro mě vlastně vychází lépe díky své stabilitě. Ve Zlíně došlo k absenci vedení, což možná vyhovovalo studentům, kteří od začátku měli svou vlastní vizi, ale když jsem já dokončoval svůj bakalářský film, tak jsem měl trochu pocit, že jsem se toho na té škole zas tolik nenaučil, a právě proto jsem se pak opět přihlásil na bakalářské studium na FAMU.

Jak vznikal jeden z vašich prvních filmů Přepadení, v němž je patrný vliv grotesky?

Jednoduchá forma filmu *Přepadení* vycházela z vnějších podmínek, konkrétně nestíhání klauzur. Původně jsem měl vymyšlený úplně jiný námět, ale v průběhu prázdnin jsem před zářijovým termínem klauzur zjistil, že ho určitě odevzdat nestihnu a zbývaly mi dva týdny na to, abych vymyslel něco jiného na dané zadání, které mělo vycházet z nějakého přísloví. A když jsem přemýšlel,

Happy End (Jan Saska, 2015)

co bych stihl za dva týdny naanimovat, tak z toho vzešel jednoduchý, dosti osekaný vizuál této drobné groteskní etudy. Vlastně už ani nevím, o jaké mělo jít přísloví, ale pamatuji si, že jsem se ohledně tématu při prezentaci nějak vylhal. (smích)

Styl vašich filmů, komiksů i ilustrací je celkem dobře rozpoznatelný. Často jde o univerzálně srozumitelné, přímočaré, vypointované příběhy beze slov, plné drsného, zejména fyzického humoru a prvků vycházejících z „češtví“ (jakožto specifické národní identity) a také z memové kultury. Stejně tak je pro vaši tvorbu charakteristický kontrastní černobílý vizuální styl...

Jedním ze zdrojů mé tvorby je zkrátka to, co sám zažívám nebo čeho si obecně všímám v každodenním životě. Zároveň ona černobílá forma vychází z mých limitů – zkrátka se mi snadněji v takovém výtvarném stylu pracuje. Jednak moc neumím zacházet s barvami, jednak se mi zatím tento typ vizuálu vždy hodil k tématům filmu. Dokážu si však představit, že bych v budoucnu černobílý směr opustil, a to ve chvíli, kdy si o to filmová látka bude říkat. Důvod, proč dělám filmy beze slov, je ten, že jsem sám kdysi zjistil, že mám při sledování zahraničních animovaných filmů problém dělit pozornost mezi titulky a samotný obraz. Samozřejmě pokud je film v angličtině, tak mu bude většina diváků rozumět, ale pokud se jedná o český film s dialogy, který má festivalové ambice, většinou musíte počítat s tím, že bude promítán s titulky. Proto mi připadá jako velká výhoda, když se filmu podobný problém podaří obejít.

A co to ostatní?

Co se memů, popkulturních odkazů nebo zmiňovaných prvků národní identity

týče, je pravda, že mě s nimi hodně baví pracovat nejen ve vlastní tvorbě, ale také je konzumovat. Přestože např. nejsem plošným milovníkem anime, mám hodně oblíbených filmů z Japonska, které člověka pomocí specifických znaků ponoří do úplně odlišného světa nebo mentality. I u své vlastní tvorby se snažím o to, aby národní identitu vystihl nějaký konkrétní zástupný moment. Pro někoho může být takovým konkrétním momentem třeba vyobrazení typické české večerky nebo žižkovské hospody. Jsem celkem rád, že jsem se právě v tomhle našel, protože předtím jsem pořádně nevěděl, o čem mám své filmy dělat. Ke konci studia jsme s několika kamarády brigádničili na stavbě, díky čemuž jsem přičichl k poněkud tvrdšímu světu, který mě baví vykreslovat a mapovat skrze filmy a jejich komiku.

Váš úspěšný film Happy End s retrospektivní strukturou vyprávění byl inspirován lidovou anekdotou. Slyšela jsem, že jste film původně začal dělat už ve Zlíně, ale dokončit se vám ho podařilo až jako absolventský na FAMU. Jak dlouho celý proces trval a co všechno se v průběhu přesunu z jedné školy na druhou v rámci projektu změnilo?

Já jsem *Happy End* vlastně dokončil už ve Zlíně, absolvoval jsem tam s ním své studium. Ve Zlíně jsme měli rok na dokončení bakalářského filmu, jenž měl obsahovat zhruba pět minut animace – což bylo celkem dost, když vezmete v potaz, že se u toho člověk ještě učí na státnice. První verze *Happy Endu* už tedy měla vyřešenou celkovou koncepci i střih, ale vizuálně film asi působil jako art brut, resp. polotovar. Přihlásil jsem ho na různé festivaly a byl shodou okolností vybrán na Anifilm, příliš úspěchu ale nesklidil, protože zkrátka nebyl

dotážený. Když jsem nastoupil na FAMU, říkal jsem si, že je vlastně trochu škoda, že potenciál mého filmu zůstává nevyužitý, a proto jsem na něm začal znovu pracovat. Měl jsem štěstí, že mi na nové škole dovolili vzít předpřipravený projekt a nechali mě ho pouze dotáhnout. Největší změna pak spočívala v tom, že jsem překreslil původní verzi do hezčí podoby, což mi i tak zabralo více času, než jsem předpokládal.

V současnosti pracujete na dalším krátkometrážním filmu Hurikán, jenž vychází z vašich stejnojmenných komiksů. O jak moc věrnou adaptaci půjde?

Film z mých komiksů vychází, ale nejedná se o adaptaci. Strukturou se podobá prvnímu komiksu a atmosférou zase tomu druhému. Na začátku jsem měl vymyšlené postavu, prostředí a celkovou náladu, ale vůbec jsem nevěděl, o čem film bude. Jeden kamarád mě pozval na čtrnáctidenní scenáristický workshop v Litomyšli, během kterého jsme museli vymyslet a odprezentovat příběh v jedné či dvou větách tak, aby zaujal – podobně jako to funguje v amerických writer's rooms, kde strukturu příběhu tvoří patnáct tzv. „beatů“ neboli narativních bodů. Touto metodou údajně vznikl scénář k prvnímu filmu ze série *Hvězdných válek* (k Epizodě IV). Na to je často navázaný vývoj hrdiny, jehož komfort je ve výchozím bodě narušen, on se pak dostává přes různé překážky až na konec, kdy by se z něj měl stát lepší člověk. Což se ovšem k hrdinovi filmu *Hurikán* moc nehodí. Ale vzhledem k tomu, jak byl onen kurz

Ilja píše Anifilmu – III. část

Se svolením svérázného českého režiséra Ilji Nováka, který se bohužel nemohl v Liberci festivalově vyskytnout, uvádíme alespoň ukázkou z jeho neméně svérázné korespondence s naším programovým reditelem Pavlem Horáčkem. Dnes se dočtete o Novákově zkušenosti s Kamillem Pixou.

Vážený kolego,
mající na starost mne – coby exponáta,

Když sem teda rozjžděl ty Luxe jo, co čert nechtěl – dostal jsem výjezdni doložku, že jako mohu i se svou ženou navštívit moju maminku v Canadě... no a dva dny před plánovaným odletem z Ruzyně nás navštívili Tajní a zabavili pasy aji s doložkami, že jako nejní

uspořádaný, tak jsme se požadovanou metodu rozhodli využít a sledovat, kam až nás dovede. A pomohlo to, nakonec se nám příběh vymyslet podařilo. Asi můžu prozradit, že hlavní hrdina s prasečí hlavou musí sehnat sud piva pro stánkařku, do které je zakoukaný.

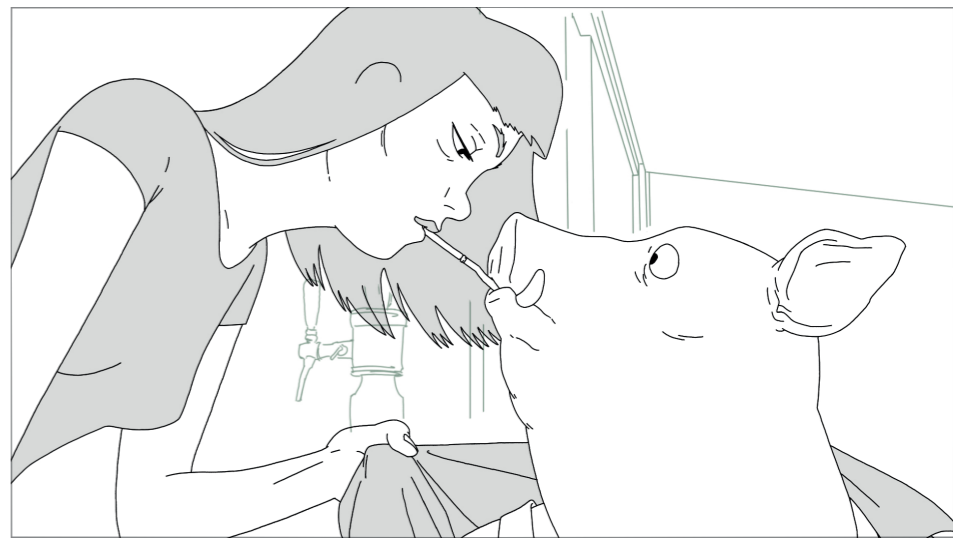
V jaké fázi výroby Hurikánu jste?

Momentálně překlápíme storyboard do layoutu, který však paralelně rozanimováváme. Pomáhají nám s tím animátoři z Francie, kteří mají na starosti asi jednu čtvrtinu filmu, zbytek budeme animovat my. Layout by měl být hotový na konci léta a posléze budeme řešit postprodukcii, zvučení atd.

Či tvorbu (ze současných filmařů animovaného filmu nebo komiksových kreslířů) byste doporučil sledovat fanouškům vašich filmů?

Určitě bych doporučil japonské tvůrce jako Hajao Mijazaki, Satoši Kon nebo Kacuhiro Ótomo, od kterého teď v češtině vychází komiks *Akira*. Obecně mě hodně oslovily japonské animované filmy z devadesátých let, kde se potkávaly tradiční postupy s těmi inovativními. Připadá mi, že současné filmy jsou až moc ovlivněné počítačovou technologií. Také mám rád filmy Sylvaina Chometa, zejména jeho *Iluzionistu*. Z komiksových autorů bych ještě zmínil Nicolase de Crécy, baví mě jeho estetika. A pokud má někdo rád džisky a šušťáky, pak by se měl podívat na filmy Akiho Kaurismäkiho.

Celý rozhovor čtete na www.anifilm.cz.

Hurikán (Jan Saska, work in progress)

v zájmu Republiky, abychom opouštěli její zadrátovaný teritorium... A já se pozdějc dozvěděl, že nějaká dobrá duše se dala slyšet, že hodlám pokračovat ve své kariéře v NešínFilm v Montriólu s těma Luxama a příležitostně tam chlastat visku s panem Pojarem... safraporte)

No – hnedkaj sem švihal do Prahy do Jindřišský za Pixou, von teda měl poradu a v předsáli seděl šéfdramaturg Goldman, to výtečnej farizej a hned na mne že jako „Co Iljo, chystáte se za matkou?“ A já, že v pondělí nám dali doložky... a von jako úsměvně kejal... a já dodal: „Ale ve středu nám je estebáci vzali!“ a já pokračoval, ať jako avizuje Pixovi, že na něj skromně čekám za dveřma...

A Pixa přišel a já mu řek, co mne za dobrodružství potkalo a že ho teda zpravuju že sem politicky nespolehlivej. A Goldman vedle mne no - a já skoro napřímo sem teda Pixovi řek, že jako vím, že von má dlouhý estebácký pazoury. Jenže já že nemíním zdrhat z republiky a pokud mne Pixa i nadále strpí ve firmě, tak nechť natáhne svý pazoury a dovolí mi žrát lívance s javorovým sirupem v ma-minčině kuchyni v Torontu – a já mu slibuju, že se zasejc navrátím budovat socialismus. Já byl aji drzý aji naivní v začátcích své profesní kariéry, ale ten Pixa mne měl trochu za ostravského exota a já mu teda aji vycházel v tom vstříc, že nechť mne tak vnímá. Příští rok sem teda odfrčel do Toronta bez těch Luxů.